

[Jøfsen Christensen.]

paa Spil. Paa Baggrund af Sygdommens Voldsomhed og Enkeltmands store Tab rejste sig ganske naturligt Spørgsmaalet om Mulighed for Fremskaffelse af Midler til Afbødning af disse Tab for Enkeltmand og Spørgsmaalet om at faa Midler til hurtigst muligt at faa skilt de Dyr ud fra Landmændenes Besætninger, som havde lidt saa meget under Sygdommen, at de ikke alene var tabbringende for Ejerne, men i Virkeligheden ogsaa for Samfundet, saafremt Ejerne ikke havde Raad til at skille disse Brugsinvalider ud fra Besætningerne og faa dem erstattet med sunde og ydedygtige Dyr.

Da vi sidste Gang havde en stærkt udbredt Mund- og Klovesygeepidemi her i Landet, var det min Erfaring som praktisk Landmand, at man egentlig først var rigtig færdig med de tabbringende Eftervirkninger af Sygdommen, naar den sidste Ko, der havde haft Sygdommen, var skilt ud af Besætningen — desværre efter flere Aars Forløb. Det er min personlige Opfattelse — og jeg tør sige, at den deles af de fleste Landmænd i Sønderjylland —, at vi maa stræbe hen imod en saadan Form for Erstatning, at der ikke alene ydes Erstatning for Tab, der opstaar ved Dødsfald og Nedslagning efter Bestemmelserne i det foreliggende Lovforslag, men ogsaa til Imødegaelse af de Tab, der afstedkommes langt ud i Fremtiden gennem Sygdommens Eftervirkninger. Der ligger en stor Interesse baade for den enkelte Landmand, for Landbruget som Helhed og for hele Samfundet i, at saadanne Bestræbelser resulterer i et effektivt Samarbejde mellem Landbruget og det offentlige om Opgavernes Løsning snarest muligt.

Hvornidt § 5 i det foreliggende Lovforslag kan blive den svage Begyndelse til et virkelig effektivt Samarbejde om denne vigtige Opgaves Løsning, skal vise sig. Mit Parti lægger megen Vægt paa, at der kan findes Vej frem paa Frivillighedens Grundlag til Bekæmpelse af Mund- og Klovesygeepidemien og dens Eftervirkninger. Jeg vil gerne udtale Haabet om, at § 5 maa blive praktiseret paa en saadan Maade, at der kan udvikle sig et effektivt og betydningsfuldt Samarbejde mellem Landbruget og det offentlige baade til Støtte for Dækning af øjeblikkelige Tab og til denne Opgaves Løsning i Fremtiden, saa at vi kan komme til at staa bedre rustede i Bekæmpelsen af Sygdommen og dens tabbringende Eftervirkninger, hvis Sygdommen paa ny skulde opstaa.

Jeg vil i denne Forbindelse gerne spørge

den højtærede Landbrugsminister, om det kan forventes, at han, saafremt en Mejerikreds tager Tanken om den frivillige Forsikring op, vil være med til at yde ikke alene Halvdelen af de Erstatningsbeløb, som det vedtages at udrede, men ogsaa at yde Mejerikredsen Laan til Eksempel mod 4 pCt. Rente til Dækning af de Beløb, som Kredsen ikke ser sig i Stand til at udrede ved Hjælp af et enkelt Aars Kontingent. Et saadant Laan fra Statskassen med paaløbne Renter skulde selvfølgelig saa tilbagebetales af Mejerikredsen af de efterfølgende Aars Kontingent. Det kan nemlig meget, vel tænkes, at der kan være Kredse, hvor der har været saa store Tab, at det vilde volde store Vanskeligheder at faa Beslutningen om fuld Solidaritet i Mejerikredsen vedtaget, naar den enkelte Bidrag bliver alt for føleligt, dersom det skal udredes paa et enkelt Aar, medens fuld Tilslutning lettere kunde naas, naar Indbetaling til Dækning af Tabene kan spredes over en noget længere Periode.

Vedrørende Lovforslagets øvrige Paragraffer har der i Folketinget været fremsat Forslag fra Venstre og Det konservative Folkeparti om, at man ikke skulde yde Erstatning for Dødsfald og Udskillelse af Kreaturer, der var under 1 Aar gamle, og at man skulde overføre det herved sparede Beløb til Køerne eller de større Dyr, saa at der kunde ydes en noget større Erstatning for Tab af saadanne Dyr, saafremt den enkelte Ejer havde lidt Tab, der laa over visse Procent af Besætningens Størrelse. Ligeledes har det samme Mindretal stillet Forslag om, at der skulde gives Landbrugsministeren en Dispensationsret med Hensyn til den 8 Ugers Frist, der er fastsat i Lovforslagets § 1, Stk. 1, under Hensyntagen ikke mindst til, at visse Egne af Landet har haft Mund- og Klovesyge paa et Tidspunkt, da ingen kunde vide, om et Lovforslag angaaende Dækning af Tab vilde blive fremsat, og at der vilde blive knyttet visse Tidsfrister til det. De Problemer, der knytter sig til disse Ændringsforslag, er blevet saa indgaaende drøftet i Folketinget, at jeg ikke finder Anledning til at rejse en Debat herom paa ny, men jeg vil gerne spørge den højtærede Landbrugsminister, om det ved en eventuel Udvalgsbehandling kan forventes, at Ministeren ved nærmere Overvejelse af Spørgsmaalene vil stille sig imødekommende over for de Ændringer, der fra vort Partis Side har været fremme i Folketinget, eller over for nogle af dem. Det vil afhænge af Ministerens Svar herpaa, om jeg vil foreslaa Sagen henvist til et Udvalg.